

Використання відеофільмів дозволяє наблизити виклад ситуаційних завдань до умов майбутньої роботи фельдшерів, навчити проводити диференційний діагноз, побачити симптоми рідкісних хвороб, які не завжди може представитися випадок побачити на практиці. Це, в свою чергу, полегшує роботу фельдшера швидкої медичної допомоги при виїзді на клінічний випадок.

Таким чином, підготовка студентів ведеться на більш високому рівні, до моменту виходу «у самостійне життя» вони володіють теоретичним знаннями та практичними навички у повному обсязі і можуть надати необхідну невідкладну допомогу на дошпитальному етапі і при транспортуванні машиною швидкої медичної допомоги в стаціонар.

Проаналізувавши все вищевикладене, можна зробити наступні висновки:

- аудиторне навчання студентів буде більш ефективними в разі використання мультимедійної техніки: телевізорів, комп'ютерів;
- розумним виходом є використання відеофільмів, які показують як правильно провести той чи інший практичний навик, клінічний перебіг хвороб.

ЛІТЕРАТУРА

1. Педіатрія з курсом інфекційних хвороб та основами імунопрофілактики: підручник/За ред. С.К. Ткаченко, Р.І. Поцюрка.—К.: Медицина,2011-552 с.
2. Невідкладні стани в педіатрії: навч. посіб. / За ред. Р.І. Поцюрка. — К.: ВСВ Медицина, 2010. — 176 с.
3. Інтенсивна терапія в педіатрії: навч. посіб. / За ред. Г.І. Белебезьєва. — К.: Медицина, 2008. — 520 с.

МЕДІАОСВІТА В НАВЧАЛЬНО - ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МЕДІАОСВІТНІХ ЗАНЯТЬ

Ю.І. Лучко

Коледж Національного фармацевтичного університету

На сучасному етапі в Україні гостро постало питання медіаосвіти, тому що від якості отримуваної інформації залежить наше майбутнє, у тому числі й

майбутнє нашої держави. Процес отримання інформації є невід'ємною складовою нашого життя. Зрозуміло, що без отримання й опрацювання інформації людина існувати не може, оскільки вже з ранніх етапів свого життя постійно змушена сприймати та аналізувати її.

Медіаосвіта - це частина освітнього процесу, яка спрямована на формування в суспільстві медіакультури, підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії з сучасною системою мас-медіа, як традиційними (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітніми (комп'ютер, неопосередковане спілкування, інтернет, мобільна телефонія) медіа, з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Міжнародна організація ЮНЕСКО опублікувала головні положення щодо медійної та інформаційної грамотності, виділивши спільні для обох сфер поняття. «Громадянам важливо розуміти функції медіа та інших джерел інформації, критично оцінювати їх контент, а також приймати обґрунтовані рішення - як користувачам, так і виробникам медіаконтенту та інформації», - пояснили в організації.

Коротко про принципи МІЛ від ЮНЕСКО:

Принцип 1. Інформація, комунікація, бібліотеки, медіа, технології, інтернет мають використовуватися суспільством критично. Вони рівні за статусом, і жодне з цих джерел не варто вважати більш значущим, ніж інші.

Принцип 2. Кожен громадянин є творцем інформації (знань). Кожен має право на доступ до інформації(знань) та право на самовираження. Медійна та інформаційна грамотність має бути для всіх - і для чоловіків, і для жінок, - і тісно пов'язана з правами людини.

Принцип 3. Інформація, знання та повідомлення не завжди є нейтральними, незалежними чи неупередженими. Будь-яка концептуалізація, використання і застосування МІЛ повинна зробити це твердження прозорим і зрозумілим для всіх громадян.

Принцип 4. Кожен громадянин хоче отримувати і розуміти нову інформацію, знання і повідомлення та мати можливість на спілкування з іншими, навіть якщо він не висловлює це прагнення. Їх права на це ніколи не мають порушуватися.

Принцип 5. Медійна та інформаційна грамотність не набувається одномоментно. Це постійний та динамічний досвід і процес. Його можна вважати завершеним, якщо він включає в себе знання, вміння та установки

щодо використання, створення та передачі інформації, щодо медіа та технологічного контенту.

Застосування медіатехнологій в освітньому процесі не є самоціллю, це лише інструмент, за допомогою якого можна зацікавити студентів та, використовуючи дослідницьку, проектну або творчу роботу, подати результати опрацювання інформації.

Тому необхідно комплексно підходити до розгляду медіатекстів, які сприяють не тільки розвитку інформаційної культури молоді, а й несуть етичне, моральне та патріотичне виховання.

Науковці пропонують такі види аналізу медіатекстів:

- Аналіз персонажів медіатекстів (аналіз характерів, мотивів поведінки, ідейних орієнтацій, дій персонажів тексту)
- Герменевтичний аналіз (дослідження процесу інтерпретації культурних, історичних, статевих чинників, що впливають на точку зору автора тексту)
- Автобіографічний (особистісний) аналіз (зіставлення свого життєвого досвіду, подій особистісного життя, проявів свого характеру в різних ситуаціях із життєвим досвідом персонажів медіатексту)
- Іконографічний аналіз (асоціативний аналіз зображення в медіатексті предметів, понять, символів, наприклад вода – символ чистоти, а вогонь – символ руйнування)

Для обговорення медіатекстів необхідно скористатися *загальною схемою*:

- Вступне слово ведучого(коротка інформація про творців медіатексту, про попередні роботи, щоб аудиторія змогла вийти за межі конкретного твору для аналізу історичних чи політичних подій, не торкаючись художніх, моральних чи авторських оцінок)
- Колективне читання медіатексту (комунікативний етап)
- Обговорення медіатексту, підбиття підсумків

Для обговорення медіатекстів можна використовувати такі етапи:

- Вибір епізодів, що найбільш яскраво виявляють художні закономірності побудови всього медіатексту (виявлення яскравих епізодів, які максимально розкривають твір в цілому);
- Аналіз цих епізодів (розвиток та взаємодія конфліктів, характерів, ідей, аудіовізуального та просторового ряду);

- Оцінка авторська та аудиторна (обґрунтування авторської концепції та особистого ставлення до медіатексту);

- Виявлення ступеню засвоєння аудиторією отриманих умінь аналізу медіатексту (наприклад, з яким текстом, фільмом, передачею можна порівняти цей медіатекст? Що спільне? Чому?)

Обговорення фільмів – екранізацій можна провести за таким алгоритмом:

- Екранізація як відображення режисерського світосприйняття особливостей часу створення фільму;

- Екранізація як переосмислення першоджерела, як переосмислення першоджерела, як відправна точка у створенні іншої іншої художньої структури, але адекватної в загальній та емоційній налаштованості;

- Екранізація як відтворення художньої образності літературного слова засобами кіномистецтва та неминучі при цьому втрати авторського начала;

- Екранізація як аналіз авторської думки в першоджерелі, але в іншій формі її розвитку

Для самостійної роботи можна запропонувати групі такі види завдань:

1. Зображувально – імітаційне творче завдання

- Створення кіноафіш за допомогою колажів;

- Колажі на тему кіноекранних творів;

2. Рольові ігри «Теленовини», «Репортаж».

3. Творчі завдання на відновлення усіх етапів розвитку сюжету:

- Добір прозових, поетичних, живописних, музичних творів, що асоціюється з тим чи іншим медіатекстом. Обґрунтування свого вибору;

- Складання монологів (листи до редакції газет і журналів, на ТБ) глядачів із різними соціальними професійними, освітніми, мистецькими й іншими даними;

- Обґрунтування причин успіху в аудиторії найпопулярніших медіатекстів (опора на міф, фольклор, видовищність, жанр, систему емоцій, кінцівка твору, авторська позиція);

- Складання прогнозу успіху медіатекстів за рекламними анотаціями (рекламні видання, телереклама).

4. Проблемні обговорення та рецензування медіатекстів (фільмів, телепередач, кліпів, ігор, сайтів Інтернет);

1. Зіставлення та обговорення рецензій, статей, книг;
2. Підготовка рефератів, присвяченій даній темі;
3. Колективні обговорення, дискусії за темою медіатекстів;
4. Письмове рецензування медіатекстів.

Види творчих завдань на заняттях з використанням аудіо- та відеозаписів:

1. Прийом «Німе кіно» (озвучування слайдів, уривків з фільмів);
2. Прийом «Екскурсовод» (добір та озвучування відеоматеріалу, презентації);
3. Прийом «Інтерв'ю» (складання питань до головних, другорядних героїв чи авторів медіатекстів);
4. Прослуховування інформації з добором та ілюструванням малюнками, відеосюжетом чи презентацією;
5. Добір інформації з певної теми з доступних джерел;
6. Ознайомлення з телепрограмою з наступним складанням анонсів передач;
7. Вибір відео- чи аудіотексту, які ототожнюються чи розкривають певну тему;
8. Ранжування запропонованої інформації за її соціальною значущістю;
9. Складання тематичної добірки інформаційних матеріалів з друкованих та електронних носіїв;

Використовуючи евристичні, ігрові форми і технічні засоби, для оволодіння аудиторією, креативним мисленням можна проводити такі цикли:

- «літературно – імітаційний» (написання міні – сценаріїв, медіатекстів та ін.);
- «театралізовано – ситуативні» (інсценізація епізодів медіатексту);
- «зображувально – імітаційний» (створення афіш, фотоколажів, малюнків на теми медіакультури);

Сучасне юне покоління все частіше називають «медійним». І це факт, бо молоді подобається мати справу з новими технологіями. Але зловживання медіа завдає шкоди як фізичному здоров'ю (надмірна вага, близькозорість та ін.) , так і емоційному (труднощі при спілкуванні в реальному житті).

Тому важливим завданням для батьків і педагогів є потреба в допомозі дітям при працюванні з медійною інформацією (знаходити, вибирати найбільш важливу, критично аналізувати медіатексти).

Медіазасоби допомагають в розкритті професійного і творчого потенціалу молодого покоління.

Тому разом з нашими дітьми ми повинні читати, критично осмислювати медіатексти, разом створювати медіапродукцію. Це значно урізноманітнить навчальну діяльність і сприятиме всебічно розвиненій особистості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: [навч. Посібник] / І.М. Дичківська. –К.: Академвидав, 2004. – 352 с.
2. Задорожна І.Т. Медіаосвіта / І.Т. Задорожна, Т.В. Кузнецова // Енциклопедія освіти / [гол. ред. В.Г. Кремень]. – К.: Юрінком інтер, 2008. – 523 с.
3. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/konceptsiya-vprovadzhennya-mediaosviti-v-ukrayini>
4. 7. Литвин А. Завдання медіаосвіти в контексті підвищення якості професійної підготовки [Електронний ресурс] / А.Литвин. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Pippo/2009_4/Lytvyn.htm.
5. Педагогічний словник / [за ред. М.Д.Ярмаченка]. – К.: Педагогічна думка, 2001. – 363 с.
6. Соціолого-педагогічний словник / [за ред. В.В.Радула]. – К.: ЕксОб, 2004. – 304 с.
7. Recommendations Addressed to the United Nations Educational Scientific and Cultural Organization UNESCO // Education for the Media and the Digital Age. – Vienna: UNESCO, 1999. – P. 273-274
[Electronic resource]. – Regim of access: <http://edu.of.ru/medialibrary/>

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ПРИ ВИКЛАДАННІ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ

А.Є. Мартиненко

Коледж Національного фармацевтичного університету

Сучасна освіта потребує методів навчання, які б допомогли не лише якісно навчити, але в першу чергу, розвинути потенціал особи. Основним завданням навчального процесу сьогодення є навчити студентів вчитися,